

Pau Nieto Bou
2n ESO · IES Núm. 1 · Xàbia

Olimpiades Matemàtiques

Bon dia, benvolguts lectors. El meu nom és Pau Nieto Bou i enguany he cursat 2n ESO a l'Institut Núm. 1 de Xàbia. M'han convidat a col·laborar en aquesta edició de la revista DAUALDEU per parlar de l'Olimpiada Matemàtica. Sé que les matemàtiques inquieten la gent i, de vegades, són, fins i tot, odiades. Però hui vinc a contar-vos coses d'un altre tipus de matemàtiques, és a dir, no les matemàtiques que solem trobar-nos a classe.

L'Olimpiada Matemàtica és una competició en la qual hi ha dues proves: la prova per equips que consisteix a resoldre cinc problemes que podrien estar reflectits perfectament en la nostra vida diària amb dos companys més; després tenim la prova individual, on s'han de resoldre cinc problemes també, però sense companys i un poc més abstractes. N'hi ha una tercera, anomenada la prova de velocitat, però aquest any no s'ha inclòs en la competició.

L'Olimpiada Matemàtica s'estructura en diverses fases. La ronda comarcal la realitza de forma individual cada alumne en el seu institut durant l'horari lectiu, on es classifiquen 10 participants de cada comarca per a la fase següent, la provincial, que enguany es va celebrar a Alacant al Districte Digital. Per a la fase autonòmica només vam passar huit participants i va tindre lloc a Almassora (Castelló), on només es van classificar tres persones per al campionat nacional, a Astúries. Jo vaig aconseguir arribar fins la fase autonòmica, d'on ja no vaig passar. Als que vam arribar a aquesta fase ens van regalar una calculadora científica, una samarreta, una bossa i un bolígraf. Per arribar fins aquí, el que feia era practicar tant a casa com a l'institut.

Respecte a l'experiència, va ser molt interessant. En general, m'ho vaig passar molt bé. El fet de tindre companys en la prova per equips va fer que aprenguera d'ells i potser ells aprengueren un poc de mi.

Pel que fa als problemes que s'han de resoldre, són un poc especials, per dir-ho d'alguna manera. De tots els problemes que hi havia, que eren molt variats, els meus preferits eren els de nombres i successions. Són difícils, però no cal saber d'integrals per a poder trobar la solució. La dificultat rau en el fet que cal plantejar les operacions i equacions adequades; en altres paraules, s'ha de pensar i raonar. I és que realment és això el que importa en el dia a dia. De menuts se'ns ensenya tot tipus d'algoritmes: addició, diferència, multiplicació... Són molt importants i formen el conjunt de la part teòrica de les matemàtiques. Però, per a poder trobar-li una utilitat a la teoria, hem d'aconseguir aplicar-la a la realitat. I per últim, si voleu calfar-vos un poquet el cap i resoldre alguns problemes, aquí baix us deixo l'enllaç a la pàgina web de les Olimpiades. I recordeu: les matemàtiques són necessàries, importants, útils i poden ser molt divertides, com un *rock-and-roll* per a les neurones.

<https://www.semcv.org/olimpiadamat>

